

IV

Acords del consell que es sotmeten a la Junta General

A)

Cas del Dr. Enric Juan i Camps, per denegació de subsidis

El dia 21 de novembre de 1931 es va rebre a la Secretaria de la Mutual Mèdica una baixa d'invàlid del company Enric Juan i Camps, per la qual va devengar subsidis fins el dia 30 de juny de 1932, i la baixa continuava el seu curs sense cap avís d'alta per part de l'interessat i restaven pendents de pagament els subsidis dels mesos de juliol i agost, quan el Consell, en vista de la revisió periòdica que fa de tots els expedients d'invàlid i en virtut d'informes confidencials rebuts, va practicar una àmplia informació i, com a resultat, en sessió del dia 21 de setembre de 1932, va prendre l'acord de declarar-lo alta d'invàlid a partir del dia primer de setembre i retenir els subsidis que tenia pendents de cobrament pels mesos de juliol i agost, mentre es tramitava una completa informació de la qual havien de dependre les ulteriors decisions que pogués acordar el Consell.

Comunicat l'acord a l'interessat, de forma reglamentària, va ésser apellat per l'interessat, i el Consell va mantenir la seva primera decisió, i, amb data 28 de setembre fou comunicat al doctor Enric Juan i Camps, que el Consell Administratiu, després d'examinar l'expedient instruït, havia acordat ratificar-se en els acords presos anteriorment i considerar la seva alta d'invàlid amb data primer de juliol i, per consegüent, anul·lar els subsidis corresponents als mesos de juliol i agost que se li retenien fins a conèixer el resultat de l'expedient.

Amb data 2 de gener de 1933, el Dr. Enric Juan i Camps va voler replicar de nou als acords del Consell i, com a contestació, li va ésser comunicat que la decisió del Consell, en el seu cas, va ésser presa en virtut dels paràgrafs III i V de l'apartat B de l'article 2on. del Reglament, que diuen que seran motiu de denegació de subsidis: "III.—Els casos en què la percepció dels socorsos inclogui lucre, engany, dolo o frau, advertint-se que no es considerarà lucre el mer fet de gaudir d'una posició econòmica determinada in-

dependentment dels socorsos". — "V.—Tot soci que, sense declaració prèvia d'invalidesa parcial, exerceixi la professió sense permís del Consell, no tindrà dret al cobrament de subsidis per invalidesa."

En aquella mateixa carta se li feia avinent el seu dret a recórrer davant de la Junta General i se li indicaven els tràmits reglamentaris que havia de seguir per a fer ús d'aquest dret.

Acollint-se a la facultat reglamentària que el mateix Consell li insinuà, el Dr. Enric Juan i Camps ha presentat la següent comunicació, que ha d'ésser sotmesa a la Junta General, per la qual cosa i en mèrits del que disposa el Reglament, es copia íntegrament a continuació, deixant per al signant, Dr. Enric Juan i Camps, tota la responsabilitat que legalment li pugui correspondre per certes afirmacions que fa en la seva lletra:

A L'ASSEMBLEA DE DELEGATS. EN FUNCIO DE JUNTA GENERAL DEL SINDICAT

Senyors i companys: Pel Consell de la Mutual Mèdica m'han estat denegats els subsidis dels últims tres mesos de la meua malaltia, per haver infringit el Reglament de la mateixa, en els paràgrafs III i V, de l'apartat B; però jo no he volgut conformar-me amb el dit acord, si no va ratificat per la Junta General a la que amb tota confiança em dirigeixo, pregant-li es faci càrrec de tot el que vaig a relatar, puix està, encara que no ho sembli, íntimament relacionat amb el que motivà aquesta reclamació.

En l'últim trimestre de l'any 1930, vaig tenir notícies de què un metge jove volia instal·lar-se al poble de Masdenverge on jo exercia, i Partit Mèdic d'escassament mil habitants on amb prou feines podia viure decorosament un sol metge; així que vaig tenir-ne notícies, vaig escriure al Sindicat perquè intervingués o fes alguna gestió per evitar una lluita en un poble on solament hi havia vida per a un sol metge; per tota contestació em digueren que, com que el company que hi anava no era sindicat, res no podien fer i que podia dirigir-me al Col·legi, que era el que podia fer alguna cosa. El Col·legi va escriure, però el company vingué a entaular una lluita de la que va resultar una divisió política, en què cada bàndol tenia el seu metge: el grup que a mi em defensava i que tenia el govern del poble, als meus requeriments acordà fer-me un contracte, però els dits senyors volien comptar amb la cooperació del Sindicat o del Col·legi, per tal d'assegurar la normalització de la qüestió mèdica del poble, però ni el Sindicat ni el Col·legi donaren cap pas en tal sentit, fins que una enèrgica protesta al Sr. President, va ésser contestada amb promeses afalagadores i anunciant-me la intervenció de la Junta de